

Kasvagem!

Ja Jeesus kasvatas tarkuses ja viisuses, armus ja inimeste juures". Luuka 2, 52.

Elu seab inimesele suured nõuded. Peab olema palju tarkust, et tulla toime kõige nende nõuete täitmisega. Seda tarkust ei oma keegi inimeses, vaid see omandatakse elus õppimise abil.

Inimene on loodud niisuguseks, et ta võib õppida. Talle on antud rohked waimuõimed, nagu mõistus, arusaamine, kujutlusõime ja mälu. Tal on keha, mis täidab waimu kärke ja on abinõuks inimesele tema eluülesannete täitmisel.

Inimese eluülesanded on kaheksa. Ta peab kõigepealt oskama endale leida tegutsemisala ja töö, mis kindlustaks talle ülespidamise ning millega ta oleks kasulik ka ühiskonnale. Selleks ta peab kasutama oma füüsilist jõudu, ja peab õppimise teel omandama vajalikke oskusi ja teadmisi, mis teevad teda võimeliseks sooritada oma tegevusi kasulikult ja otstarbekohaselt, saavutades sel teel väheste jõukulutusega suuri tagajärgi. Tegelikult ongi nii, et inimene kulutab palju aega elututse omandamiseks. Eriti palju peab ta õppima tänapäew, sest nõuded on palju suuremad kui kunagi warem. Rohkesti on vaja enne töötada ning pingutada, kui võib saavutada kindla seisukoha maailmas. Kuid on väärt seda teha. Teadmine, et inimene ostab midagi, annab talle elujulgust ja jõudu. See tõstab inimese väärtust tema oma ja teiste silmis. Ometi on see, kes ei suuda täita seda ülesannet, mis on temale pandud. Niisugune inimene on endale ja teistele riskiks. Tema elu möödub asjatult.

Inimene peab palju kasvama tarkuses, kui ta saab elu jaoks kõhvluseks. Kui ta on juba jõudnud nii kaugele, et ta on leidnud endale kindla ülesande ja töö, siis, ükskõik misugune see tegutsemisala ka ei oleks, ei ole aga tema õppimine veel lõppenud. Tal on veel palju võimalusi enese täiendamiseks. Kui elatakse avaraselt, siis põhjustab kõik see, mida inimene näeb ja tähele paneb oma ümbruses, järele mõtlema ja uurima. Ei tohi lasta ennat ükskõikselt ja tuimaks muuta ütlusega: mis sellest kaju on, kui seda ka tean. Iga teadmine on kasulik, kui see ka otsejelt ei hõlbusta üllalpidamise teenimist. Enne oma elututse omandamist õpib inimene oma lapse- ja nooruseas palju, mida ta ei saa otsejelt rakendada oma igapäevases elus, kuid ometigi on see kõik olnud vajalik. Selle abil on suurenenud inimese waimujõud. Ta

ostab nüüd paremini mõelda ja otsustada. On vaja festiivalt arendada oma waimujõude. Kes nii toimib, see püsib waimult noorena ja wärskena, kuigi ta ka wananeb kehaliselt. Püsivate waimsete harrastuste abil täiendavad inimese waimujõud ning see teeb inimese täielikumaks. See pärast on vaja silmad lahti hoida ja kasutada iga võimalust, kust võib õppida midagi head ja kasulikku.

Inimese ülesandeks ei ole aga ainult kasvada selles tarkuses, mis teeb teda kasulikuks ses maailmas ja armjaks inimeste juures. Inimesel on veel teine ülesanne. Ta peab kasvama ka nii suguses tarkuses, mis teeb teda armjaks Jumala juures. Kristuse kohta on öeldud, et ta oli armastatud Jumalast ja inimestest. See peab olema ka iga inimese eesmärk saada kasulikuks inimesonnale ja armjaks Jumalale. See pärast peab üheaegselt igasuguse oskuse ja teadmise omandamisega kaasas käima ka kasvamine jumalakartuses, mille kohta tark Saalomon ütleb, et see on tarkuse algus. Paulus seab need kaks asja, töö ja jumalatundmise, inimese ülimateks kohuseks. Kirjas Kolossjuse rahwale on ta selle põhimõtte väljendatud nii weenvalt. „See pärast... ei anna meie järele teie eest palweid tegemast ega palumast, et teid peab täidetama tema tahtmise tundmisega kõiges tarkuses ja waimulikus mõistmises, et teie nõnda mõistate elada, kui kohus on Issanda ees, kõige tema meeleheaks ja wilja kanda kõige hea töö sees ja kas. Kad a Jumal a t u n d m i s e s .”

Inimene võib armastada Jumalat viisivalt ja loogu südamega ainult siis, kui ta on teda põhjalikult tundma õppinud ja näinud tema suuri omadusi. Elus on juba nii, et inimeste wahel püsib armastus festiivalt ainult seal, kus on teineteise väärtuses selgusele jõutud. Niisugust armastust ei kõiguta ükski torm. Samuti on see ka Jumala ja inimese wahekorras. Kui inimene on leidnud Jumala ja on saanud aru, milline tähendus on Jumalal tema elus, siis ei suuda teda ükski asi lahutada Jumalast, käigu temast üle ka misugune torm tahes.

Meile on antud rohkesti võimalusi jumalikus tarkuses kasvamiseks. Meie käes on piibel, kus on ilmutatud Jumalat. Meil on korraldusi ja asutusi, kus võime järjekindlast ja põhjalikult õppida Sõna. Üks neist on meie misjonikool.

R. Winglas.

Kasvatuse eesmäärke

E. Ney

Me elame valgustatud ja hariduse ajastul. Haridusele ja kasvatusele antakse tähtis koht riikliffudes ja jeltsfondliffudes üritustes. Riik leiab kasvatusküsimuse olevat jedavõrd tähtja, et ta ise juhüib seda ja fulutab sellels juuri summasid.

Kasvatuse all ei tule mõista ainult teatud teadmiste omandamist, mida nimetatakse teaduseks. See oleks ainult üks osa kasvatustava teostamisel, kui lapsele antakse vastavate raamtute ja õppeasutuste laudu portsjon kuivi teadmisi mitmesuguste teadmiste alal. Kristus oli kõige suurem kasvataja siin maa peal, ja tema kasvatuse viisidest jelgub kasvatuse õige eesmärk. Op. j. 4, 1.—15. seab meie ette õige tarkuse väärtuse, siju ja eesmärgi. „Ma õpetan siind tarkuse teele, ma jaadan siind käima õigeid jälgi. . . Sakka õpetusest kinni, ära anna mitte järele, hoia seda, sest tema on ju elu.“ (Salml 11. 13.)

E. G. White sulest loeme järgmised tähtsad sõnad kasvatuse ülesannetest: „Õelvine kasvatuse seisab nende mõtete meelde vajutamises, mis juhüidid meelt ja südant Jumala kui looja ja Jeesuse Kristuse kui lunastaja tundmisele. Niisugune kasvatuse uuendab meele ja muudab iseloomu. See tugevdab ja findlustab meelt hingevaenlaste petivate sõistuste vastu ja võimaldab meile mõista Jumala häält. See teeb Kristusele kõhvolisteks kaastõolisteks. Kui meie noored saavad enestele selle teaduse, siis võivad nad omandada kõif muu, mis neile vajaline; aga kui mitte, siis maailmast omandatud teadus ei aseta neid Issanda riidadesse. Nad võivad endale koguda kõif teadused, mis raamtatud sijaldaavad, kuid ometi on nad teadmatuses selle õiguse eistimestes põhüimõtetes, mis annaksid meile Jumala meelepärase iseloomu.“ — „Kristl. kasvatuse põhüjooned“, lhf. 543.

„Õelvine kasvatuse on kehaliste, vaimsete ja ja kõlbeliste jõudude ettevalmistamine iga kohustuse täitmiseks; see on keha, meele ja hinge kasvatamine jumalikuks teenistuseks. See on kasvatuse, mis ulatub igavesse ellu.“ — „Kristl. tähendamissõnad“, lhf. 330.

Õelvine kasvatuse tähendab enam kui ainult teatud kuse läbiõõtmist. . . See õpetab Jumala armastust ja kartust ja on ettevalmistus ustavaks elukohustuste täitmiseks.“ — „Messages to Young People“, lhf. 168.

Kasvatuse mõju avaldub ihule, vaimule ja hingele; see arendab mõistust, uuendab südant ja õilistab kogu elu. Sellel on tähtsus igawiku jaoks, sest iseloom kujundatakse kasvatuse läbi ja iseloom määrab meie igawese saatuse. Kõif jääb maha siia maailma, ainult meie iseloomu võtame kaasa tulevase maailma.

Kristliku kasvatuskooli ülesanne on mõjutada kasvandiku mõtteilma — meelt. Paulus ütleb: „Muutke endid oma meele uuendamise läbi.“ Nus süda tähendab uut meelt. Seepärast kõlab jumalik üleskutsje: Parandage meelt! Põõrmine ja meelepärandus võib küll teostuda kiirelt, isegi äkiliffelt ewangeeliumi mõjul, kuigi siingi hariliffult käib selle sündmuse eel õpetamine või kasvatuse, ent paljudel juhtumitel, eriti noorsoo juures on põõrmine ja südamenuudamine pikemaajalise kasvatuse viili. Pauluse põõrmine sündis äkiliffelt Tamaskuse teel, kuid teiste jüingrite juures me ei leia jarnast momenti, vaid Kristus kasvatas nad tõisteks kristlasteks. See võttis küll pikemat aega, aga nad olid lõpuks samuti andunud Dünistegija järelejäijad nagu seda oli Pauluseki.

Kõõnedega ja eeskujuga võib noorte juures palju saavutada. Puud kasvavad sellisteks nagu neid paenutatakse noorelt. Noorte inimeste hing on vastuvõtlik ja tundlik. Ta usub oma kasvatajat ja jälgib tema eeskujut. Nagu teda õpetatakse ja juhüitakse noorusaastates, niisuguseks kujuneb tema elu hiljem. Kui tema mõttekäif on juhüitud õigetele roobastele, ja tema meel on muudetud taevase väe läbi, siis võib Issand teda kui oma last tarvitada töõriistana jumaliku plaani teostamisel. Kõõllis tahame võimalikkult mitte ülfõ õpilastele anda kuivi teadmisi, vaid mõjutada nende mõtteilma ja kujundada nende iseloomu taevaste põhüimõtete järele. Maailmaliffudes koolides toidetakse lapsi jageli waleroaga; seepärast on ka nende juhüimine jumalikkudele tõõdedele väär ja nende loomus ei muutu paremaks ega nende elu õilfamaks. Kristlik kasvatuse, mida nimetatakse õigusega ka südamehariduseks, avaldab uuendavat mõju südamele. Kui meel on rikitud ja mõtted jooksevad waleteedel, mis aitab teadmine? Kõõst annab haigele palju häid õpetusi, mida ta ise kuuagi ei täida, ehkki ta teab, et temal enesel on samuti hädawajalik austada oma nõõnannet. Põõjus peitub jageli selles, et ta on walekalduwuste ori; tema meel on rikitud. Matine õigete põhüimõtete toõnitamine vajutatakse kuulajatele meelde ja selle tulenusena saab see nende omanduseks, mis omakorda mõjutab nende tahet ja talituswiisi. Kui wanemad mõistawad wulise kooli tähtsust sellest seiuukohast wäljüudes, siis nad ei hindu meie kooli wäärtust ainult kogutud teadmiste hulgaga või ametliku tunnustuse alusel, vaid näewad selles abindü laste kasvatamiseks kõõrgema eesmärgi saavutamisel. Siis ei tunnuffs koolikõõõmine ainelliffelt nii raskena; siis on mõistetatü pühakirja nõõnanne: „Saada enesele tarkust ja saada enesele mõistust kõõige oma pärarduse eest.“ (Op. j. 4,

7.). Kui oluline, et ka kasvatajad mõistaksid oma põhjatuna tähtsusega ülesannet.

Meile öeldakse, et kasvatus õpetab elukohustuste täitmisele. Need kohustused on mitmeteski- sed: kodus, väljas, teenistuses — kõigis meie eluvaldustes. Paljud vanemad ja kasvatajad hoiavad lapsed eemal eluülesannete täitmisest. „Teenistus“ on mottoks tervele loodusele. See- sus tuli teenima ja end andma lunastushinnaks mitme eest. Kristlik kasvatus taotleb samu ees- märke oma kasvandikkudega: mitte neile esmajoo- nes soetada paremat elu ja ülespidamist, vaid neid ette valmistada paremini mõistma ja täitma oma ülesannet. Eluülesanne seisab aga enese et- tevalmistamises parema maailma jaoks ja teiste juhutamises õiguse teeradadele ja teenimises krist-

likus meeles. Kõiki vajalikke teadmisi peab õpe- tama. Etimeisel kohal seisab siiski pühakiri, sest selle mõju peab ulatama kõikidesse teadmistesse ja elunähtustesse.

Kasvatustöö algab kodus. Määratu suur vastutus lasub ses mõttes lastevanematel. Ab- rahami kiidetakse, et ta õpetab oma perele Jehoova teed. Laps aga ei jää alatiseelt vanemate mõ- ju piirkonda. Ka ei ole vanemad alati suutelised andma lastele kõiki vajalikke õpetusi. Siin tuleb kool appi; siin ilmneb õige kristliku kooli tähtsus. Kasvatuses õpetatakse ja harjutatakse õpitut ka- jutama. Teadmised tuleb rakendada tegevusse ja töösse. Siis on neist kasu. Õigete teadmiste omandamine ja kasutamine toob õiglase hindamise Issanda poolt ja jäädava tasu tema riigis.

Misjonikooli esimene lend

Õpetajad:
R. Vinglas, E. Ney,
A. Oravas, M. Und-
ritz.

Lõpetajad:
K. Viluoja, H. Lin-
nus, A. Kaldma,
F. Villemson, H.
Ratassepp, O. Mid-
ri, E. Ellmann, A.
Vahter, E. Peter-
son, L. Tuttelberg,
H. Hirschbeck.

Senisest tööst

Iga tähtis sündmus vajab jäädvustamist. Tähtsaks peame seda, et tänawu olid meie misjonikoolil esimesed lõpetajad. Näesolev number on pühendatud neile. Seetahab väljendada esimeste lõpetajate muljeid koolist, nende püüdeid ja eesmärke. On avaldatud kõned koolilõpu aktuselt.

Koolil on soov, et jenneine töö ja esimeste lõpetajate jaawutus oleks teistele noortele ülesõhutusiks.

Järgmine õppeaasta

Selleiswaks 1937/38. õppeaastaks wõetakse misjonikooli kõikidesse klassidesse uusi õpilasi. Esiimesse klassi wõetakse neid, kes on lõpetanud kuueklassilise algkooli, teise ja kolmandasse neid, kes tahawad jatkata oma õppimist wõi kellel on wastawa klassi jaoks jellekohane eelharidus. Soowiawaldusi kooliastumiseks wõetakse wastu kuni 25.

augustini. Samaks ajaks palutakse ka kõiki praegu õpilasi teatada oma õppimise jatkamisest. Soowiawaldused kooliastumiseks tuleb saata koolijuhatajale Merepuiestee 14-a, Tallinn. Soowiawaldustele on waja juure liigada haridust tõendaw tunnistus, sünnitunnistus ja wanema kirjalik nõusolek kooliastumiseks. Soowiawalduses olgu ka nimetatud, kas soowitakse elada ühiskorteris ja süüa õpilasköögist. Ühiskorteri korraldatakse ainult soowijaike. Ühiskorteris tuleb maksta üüri, kütte ja walgustuse eest kokku kuus 5—7 kr. Kinnisel hind selgub siis, kui on teada ühiskorteris elawate arv. Õpilasköögis söömine maksab 15—16 kr. kuus. Süüa saab õpilasköögist kaks korda päewas. Õppemaksu suurus on 50 krooni õppeaasta eest. Õppemaksust tuleb tasuda üks pool esimesel ja teine pool teisel poolaastal. Korteri ja köögi jaoks tuleb iga kuu jaoks ette maksta.

Õppetöö algab sel õppeaastal septembrikuus koolis. Algujast teatatakse hiljem. Kõiki, kes soowivad kooli tulla, palutakse saata soowiawaldused õige ajaks koolijuhatajale, sest wajalikkude ettevalmistuste tegemiseks on see tingimata tarwilik. Kõigis küsimustes kooli juhtes pöörduda järelpärimistega koolijuhataja poole.

Tagasivaade

K. Viluoja kõne

Kui teekäija on teatud aja oma teekonnast ära käinud, wõi kui tööline on oma tööga walmis saanud, siis jääb ta seisatama ja saadab oma mõtted tagasi möödunud ajale ja teekonnale. Tehes sellest ülewaaate, ta wõtab kogemustest õpetusi, tõmbab sügawamalt hinge ja astub uue jõuga teele wõi wõtab uue ülesande kätte ning rakendab kõik oma tähelepanu ja jõu selleks, et oma eesmärgi saawutada.

Ka meie elu on kui teekond, mis wiib kõrge eesmärgi, igawese elu poole. Meie elus on olnud mitmesuguseid peatuspunkte, millest me oleme üle astunud. Meie kui misjonikooli lõpetajad oleme jõudnud ühe peatuskohani wõi tee tähtseni, nimelt kooli lõpetamise juure. Me oleme ette wõetud tööga lõpule jõudnud. Ka meil on põhjust wiinud seisatada ja oma pilguga tagasi waadata, et sellest tähelepanekuid teha ja siis uue jõuga edasi ülesandeid täita ja teekonda jatkata.

Omajal ajal kui Jisraeli rahwal tuli Saamueli päewil wõidelda waenlaste, wilistide wastu, siis rahwas pööras Jumala prohmeti Samueli poole, et tema nende eest Jumala poole hüüaks, et ta

neid päästaks. Saamuel ohwerdas ja palwetas Jumala poole. Jumal kuulis palwet ja päästis Jisraeli rahwa waenlaste käest. Siis Saamuel wõttis kivi, asetask selle Mitspa ja Seeni wahel ja pani sellele nimetaks „Eben Ezer“ s. t. siinamaale on Jehoowa meid aidanud. Sellest mõttest juhitult wõime oma pilgu lasta libiseda üle minewiku elamuste ja neist otjida õpetusi ja Jumala kätt.

Meie mõtted libisewad kaugele minewikkude, kus me lastena armsa isa ja hella ema hoolitsusel juuremaks sirgusime. Tegelik elu oli siis weel wõõras. Me elasime rohkem kujutuste maailmas. Nustad möödusid. Klujutusmaailma asendas elu tõelikkus. Jõudis aeg, millal astusime koolipinki. Tulid ülesanded ja kohustused, mis olid meil weel wõõrad. Koolis õppisime wajalikke teadmisi, mis lähewad elus tarwis. Õppisime tundma rohkem elu. Kooli ülesanded ja kohustused harjutasid meid kohusetruudeks, hoolivateks ja elule tähelepanelikkudeks. Kiiresti möödus ka see aeg. Meie kooli kursus lõppes, wõi olime sunnitud seda katkestama ja tegelikkude ellu astuma. Siis tuli meie elus murrang. Meie mõtted hakkasid tegutse-

ma sügavamate eluküsimuste juures. Meie ees seisis elu oma mitmesuguste teede ja võimaluste-ga. Meie seisime õige juuna waliku ees. Meil oli waja otsida õige põhimõte ja juund, millele oma elu rajada.

Siin tuli meile abiks Jumal omas armastu-ses ja kergendas meie walikut. Ta juhtis meid oma sõna, piibliraamatu juure. Me olime teda warem tundnud, kuid ainult pealiskaudselt. Kuid nüüd awas Jumal oma waimuga meie südamed ja filmad oma sõna mõistmises. Piibel muutus meile armsaks, sest ta sisaldas seda, mida meie igatses hing wajas. Õnnistegija ise kõneles meie wastu. Armsalt kõlas Tema hääl: „Tulge minu juure ja käige minu järele.“ Me wõtsime wastu selle kutse ja hakkasime Tema teedel käima. Tulid uued meile seni tundmatud ülesanded. Need ei olnud enam siinsete päritoludega, waid need olid ülesanded, millel seisis igawene wäärtus. Me sai-me Jumala rahwaga ühendatud ja wõtsime seega ka need ülesanded enestele, mis temal olid, see oli ewangeeliumi kuulutamine.

Tekkis wajadus Jumala plaanide ja ewangee-liumi sügavamaks tundmises. Meil tuli tihti tõe eest tunnistust anda. Ka tuli meil eneste eest kosta lootuse pärast, mis meis oli. Tihti oli meil jelles raskusi, sest Jumala sügaw tõe oli meil mõnikord raskesti mõistetaw. Selgus, et meil läheb weel palju tarwis teadmisi Jumala sõ-nast. Meil tõusis igatsus seda põhjalikumalt tund-ma õppida. Selleks suundusid meie filmad naaber-riigis asuwa misjonikooli poole. Mõnedel meist õnnestus sinna pääseda, kuid teistel mitte. Kuid üks tärganud meie südameis rõõmu säde, kui tõs-teti misjonikooli asutamise küsimus meie kodumaa-le. See saigi teoks ja meil õnnestus oma misjo-nikooli pääseda. Tihtigi wast kippus kahtlus tu-tema, kas on see läbiviidaw, kuid usus ja lootu-ses Jumala abi pääle, mida me juba tundma oli-me õppinud, wõtsime selle tee jalge alla ja kohu-sused õlgadele.

Nüüd oleme jõudnud teise õppeaasta lõpule. Üks aja õpilastest lõpetab misjonikooli kursuse. Tagasi waadates möödunud kooliajale kerkiwad esile ilusamad mälestused. Alul kooli tülles olime üksteisele wõõrad, kuid ühised ülesanded, raskused ja elamused lähendasid meid üksteisega. Jumala Waim wiibis meie keskel. See sidus meid armas-tuse ja üksmeelse sidemetega. Sama Waim juhtis meie õpetajaid piibli uurimises ja õpetamises. Me saime ilusa ülewaate pühakirjast. Me ei olnud omis lootusis petnud, waid omandasime seda, mida koolist lootime. Meie mõistus ei täienenud ai-nult piibli tundmisega, waid see muutus meie südamedele omaseks. See sai meie elusõnaks, ko-justas meie hinge ja kohutas meie usku.

Kooli ajal oli palju raskusi. Õppetöö kõrwal olid igapäewased elukohustused ja -mured. Siiski tuli see meile kasuks. Raskused karastasid meid. Wõideldes nendega nägime kõrkjal Jumala arwi-tawat kätt. See kinditas meie usku ja wiis meid Jumalale ligemale. Kui me õppetöö algul kofku tulime, et Jumalast abi paluda algawa päewa-töö jaoks, wõi kui rahwapäewa algusel kogusime kof-ku, samuti ka hingamispäewa tundidel kogunedes, olid meie südamed tänuaga täidetud Jumala wastu. Me teadsime, et Jumal on meid aidanud, meie huuled kiitsid tema headust ja tänasid tema abi eest. Samuti õhtas meie rind tema abi järele, millela me teadsime, et me ei jõua edasi.

Nüüd, olles lõpetanud misjonikooli, mis on olnud töörikas ja waewarohke, on meie südamed eriti tänuaga täidetud. Wõime kõik ütelda: „Siia maale on Jehoowa meid aidanud.“ Sel kooliajal oleme kogemusi teinud oma Jumalaga. Tema käsi ja abi on meile nii ligi olnud. See kinditab meie usku ja tiivustab meie tahet edasimõitlemi-ses tema teedel. Olles ustawad temale teame, et ta meid tahab aidata nii nagu seni. Seepärast tahame julgesti temaga edasi minna. Jumalal on meie igaihe jaoks tee. Ta tahab meid jellel aidata. Seepärast läheme kindlasti usuteel edasi. Issand wiib meid wõidule.

Vaade tulevikku

L. Tuttelbergi kõne

Armsad kaaswõitlejad, õed, wennad; armsad õpetajad ja kaasõppurid!

Rõõmsa ja tänuliku südamega seisame täna oma Jumala ja teie ees.

See oli poolteist aastat tagasi, kui tulime siia kooli, wõib olla igaiks oma wäljawaatega tule-wikku, aga üks oli meile eesmärk — õppida kui-das teha paremini Jumala tööd ja kuidas tunda paremini oma kohuseid ja neid täita.

Nüüd mitmetel meist tuleb lahkuda, et minna maailma ja õppida seal edasi, ühtlasi täites Kris-tuse käsku armuõpetuse kuulutusel.

See kuulutus kohustab suurele ehitustööle.

Jes. 58, 12: „Ja need, kes sinust on, peawad üles ehitama, mis igawesest ajast paljaks tehtud, raja aluse kohad pead ja üles tegema, et need jää-wad põlwest põlweni, ja ju nimi peab olema see, kes praod kinni paneb, kes jälle teerajad paran-dab, et wõib elada.“

Siin räägib prohvet ehitamisest, kus vajatakse mitmesuguseid töölisi: ühed kannavad materjali kohale, teised teevad plaane, ja kolmandad toimivad väiksemaid töid.

Teame ju, kuidas ehitati Neemia ajal Jeruusalemma müürid. Seal oli ehitajaid erinevate teadmistega: küll ujuteadlasi, arste ja käsitöölisi. Nad olid pärit ka ühed Egeost, teised Kirdeast, Zekerist, Jeruusalemmast ja mujalt. Seal oli ülemaid, alamaid, mehi ja naisi, noori ja vanu. Need sajad ja tuhanded inimesed olid niisama tähtsad ja tarvilikud igaüks oma töö juures, kui Neemiagi, kes juhtis tööd.

Dige küll, et Jumal vajab eriti noori oma töös, sellega ei ole aga mõeldud, et meie kõik julgustaksime, õpetaksime ja omaksime väljapaistvaid kohti. No, ei! On ka veel teisi töid, ja me peame sealjuures täitma oma osa, sest igaühele on antud oma töö, nagu Jeruusalemma ehitamisel.

Viisku tulevikku heites ei ole oluline milline oleks kellegi töö, vaid oleksime valmis tegeema tööd, mis kunagi meile kätte usaldatakse.

Siin ütleb Jeejaja: „Alused tuleb üles teha, praod finni panna ja teerajad parandada.“

On see kerge? Kindlasti mitte!

Seal kõrvetab päike, kuumuses igatsed karastu-ju järel, lõdvenemas on käed. Oh jälle, kui päikest katavad paksud pilved, mühiseb torm ja vihaseft rebib tuul, waevast suudad jääda oma ülesande juure. Võib olla ühel ilusal päeval, mil on ilm kõigiti joodne tööks, tuul maha ja päikesepaiste nii armas, aga näe — selles mõnulewas olukorras ei oma soovitud kiirust ega töö anna oodatud tagajärgi.

Need on mõjud, millega ründab vaenlane igaft küljest.

Raskused ei tohiks meid aga heidutada, sest kannatus on sulatav läbielu, mis teeb kõlbavaks tööle ja pärast seda puhkusele — igavikule.

Julgustav on Jumala töetus: „Ei taha ma sinust maha jääda, ega sind paigastki maha jätta.“

Ei kerkinud Jeruusalemma müürid iseeneft. Aruanne näitab, et käega tegid nad tööd ja teifega hoidfid relva vaenlase vastu. Nad teadsid, et nende töö oli Jumalast ja uskusid ka, et Jumal jõdib nende eest ja lasseb korda minna töö.

Jumal on töotanud ka meie päevil ehitada seda, mis lõhutud ja parandada teeradasid. Ta kutsub meid igaühte töösse. Oleme võõmsjad, et ta on andnud meile igaühele ülesande suures ärastamistöös.

Kõikjal on kiirus, eks tähenda see seda, et jõuame kiiremat eesmärgile — töö lõpule.

Müüd siit edasi minnes peame näitama, kas oleme lastnud endid kasvutada ja õpetada. Kas oleme kõlbulikud maailma inimestele valguseks ja eeskujuks. Jumal nõuab meilt suuremat vastutust, sest Ta on andnud meile eesõiguse siin õppida Tema sõnast. Ei ole küll veel siin omanud Pühakirja sügavust tema täiuses, vaid ainult näinud selle äraarvamata rikkust.

Siin oleme tundma õppinud töö vajadusi ja oleme saanud nõuandeid kuidas töötada, kuidas kutsuda ehitustööle ka veel neid, kes seisavad tööta turgude peal. Siin oleme tundma õppinud kohustusi. Mitaks meid Jumal neid täita ja võiks kuuluda meie tulevik Temale!

Mahajääjaile

A. Kaldma kõne

„Ligemal, Jumal, jull, ligemal, jull!“ See oli meie eesmärk, kui kogusime siia kooli. Olime võõmsjad, et meil on oma kool; nägime selles Jumala suurt andi, seepärast otustasime ka sellest eesõiguseft osa saada.

Täna seisame teie ees kui lõpetajad. Just täna on meie läbielud, mis meil siin on olnud, kõige ilusamad. Meie mured olid ühised mured, ja võõrud ühised võõrud.

Me lahkume, süda täis tänu Jumalale ja kaas- inimestele, ja meile jäävad sellest ajast võõrad mälestused, mida me ei juuda kunagi unustada.

Me oleme võõmsjad, et tohime kuuluda esimes- te lõpetajate hulka selles koolis. Kuid me oleme ka kurvad, sest me ei istu küll viift enam kunagi ühes teiega koolipinki õppimiseks. Peame jätma oma armastatud ja luguspeetud õpetajad,

kes on teinud meile nõnda palju head. Peame lahkuma oma armsaks saanud koolist, mis on meile olnud kui koduks. Peame lahkuma oma kaas- õpilastest. Peame lahkuma neift, kes maha jää- vad, et jatkata õppimist, ühtlasi peame lahkuma lõpetajait, sest igaüks läheb oma teed. Peame jätma ka kaasvõitlejad Tallinnas, kellega oleme võinud üheskoos võidelda ja töötada nende aas- tate jooksul.

Usun siiski, et see lahkumine täna pole lah- kumine jäävalt. Peagi kogub Issand meid ühte paremasse kooli taevas, millest meil siin pole ol- nud aimugi, ja seal pole lahkumist.

Oma armastatud kaasõpilastele — lahkujaile ja mahajääjaile tahaksin esitada küsimuse: Mil- leks tulime siia kooli ja miks külastate seda kooli veel tulevikuks? Eks vastanud sellele küsimusele liidu esimees wend Mägi oma kõnes, et

olla ette valmistatud, et kui tuleb kutsu, siis võida olla Issanda töölised.

On väärt omada iseloomu, mida on annud siin kristlik kasvatus. Oleme kogunud vaimulikku vara, mida võime tulevikus kasutada. See pärast, armjad mahajääjad, kasutage aega ja võimalusi!

Lõpuks on mul soov, et jääksime ustavaks oma Jumalale. Ühe ilusa töötuse loeme Jes. 40, 29—31: „Tema annab jellele, kes väsinud rammu, ja jõuetumale annab ta palju jõudu. Küll poisid väsinud ja tiidivad ära, ja noored mehed komistavad, aga kes Jehoovat ootavad, need saavad uut rammu ja lähavad üles tiibade-

ga kui kottad; nad jooksevad ega tüdi mitte ära, nad käivad ega väsi mitte ära.“

Jumal on valmis meile andma uut rammu, kui me aga tahame. Seepärast hüüan lõpetajate nimel, hoiame filme ees see eesmärk: „Oigemal, Jumal, Sull!“

Mõtleme ka palves üksteisele. Mõtleme õpetajatele, et Jumal lubaks neil olla veel paljudele õnnistuseks ja neid ette valmistada Kristuse töölisteks. Mõtleme meie liidu jubile ja teistele töölistele. Palvetame ka armjate kaasvõitlejate eest, kelledest peame lahkuma. Me soovime, et kaasvõitlejad mõtleksid palves ka meie peale.

Lahkudes

H. Ratassepp

Rauneid me päevi siin veetsime koos,
Lahkumisleinas meil filmad nüüd wees.
Siiski kõik kurvastust
jättem, sest õnnistust,
taevalist kofutust
saime me siit.

Raugele kannavad meid eluteed.
Ufus me loodame: eel, Issand, lä'ed!
Kõrgele tõusevad
lained nii mäsjavad,
siiski meid jubivad
randa su käed.

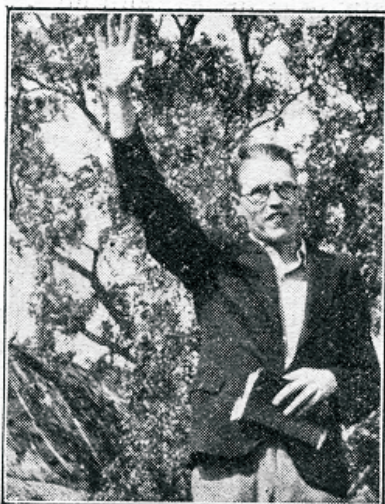
Kui üksford möödas on kurbus ja lein,
Klaasmere kaldal siis täitub me aim...
Veina ject jätame,
Kätt andes lahkume,
eluteel astume
Jumalaga.

Koguduse elu

Noorte kokkutulekud

Meie noorte kokkutulekud leidsid tänawu aset kolmes kohas — Tallinna lähedal Kakumäel, Wirumaal Toilas ja Tartumaal Pühajärvel. Kokkutulekud õnnestusid sisuliselt hästi. Kahe päeva jooksul peeti rida kasvatuslikke piiblitunde, ning kasutati ka waba looduse hüüesid — õhku, päikest,

wett. Kaevata võis ainult osawõtjate wähesuse üle. Kokkutuleku kohad olid ette nähtud küll laiemale piirkonnale, kuid osawõtjaid oli ainult kõige lähemalt. Ka Tallinna piirkonda kuulusid mitmed kogudused ja grupid, kuid tulnud olid ainult Tallinnast ja ka Vellest ja Raplast.

Tallinna noorte kokkutulekul Kakumäel. Noortejuht V. Schön kõneleb. Kuulatakse kõnet.

Millise põhimõtte järelle elad sina?

Et inimesed ei saa oma elus kõike seda, mis nad tahavad saavutada, seepärast valitseb maailmas suurim rahulolematuus. Inimese loomus on niisugune, et ta teeb heameelel ainult seda, mis on temale kasulik. Ainult vähesed inimesed püüavad olla ka teistele kasulikud, kuid siiski, tänu Jumalale, on ka veel olemas niisuguseid inimesi. On õige kõike võimalikku elus õigel teel omandada, ja iga materialistlik tark inimene elab põhimõtte järelle: võõra oma ma ei taha ja enda oma ma ära ei anna.

Siiski on olemas veel üks teine elu, kõrgem, ülevam, see on vaimulik elu, ja siin valitseb põhimõtte, see on: anda, väsimatult anda ja alati anda.

Millise põhimõtte järelle elad sina? Põhimõtte, mille järelle ja elad, määrab ära klassi, kuhu ja kuulud. Kui ja oled saanud koguduse liikmeks, mis ja annad kogudusele? Oled ja kogudusele õnnistuseks? Kas kogudus on sinu läbi saanud puhutamaks, õilsamaks? Kas paljud on sinu läbi leidnud tõe tee? Sa oled hingamispäevakooli liige, mis oled ja annud hingamispäevakoolile? Kas ja oled hingamispäevakooli toonud midagi, teinud midagi selle eduks? Kas hingamispäevakool on saanud sinu läbi kellelegi õnnistuseks? Kui ja külastad koosolekuid, jumalateenistusi, mis oled ja annud koosolekutele? Oled ja toonud midagi koosolekule, mille läbi see sai teistele õnnistuseks? Küsi endalt, mis ja oled jeni kogudusele, hingamispäevakoolile või ka koosolekutele toonud, neile kaasa aitanud? Sagedasti kuuleme öeldavat: „Ma saan nii vähe osa hingamispäevakoolist, niijama vähe teistest koosolekuteist, jah, mulle tundub,

et ma ei saa peaaegu mingit kasu kogudusest, ja mulle näib olevat ükskõik, kas ma olen koguduses või väljaspool kogudust. Kui ma olen ainult õiglane, ma mõtlen, jelles pole mingit vahet.“ Ei, armas wend või öde. See teeb väga suure wahet, millise põhimõtte järelle ja elad, misugune printsiip sinus valitseb. Elad ja ainult selleks, et alati midagi saada teistelt, siis ja oled enesearmastaja ja elad maailma põhimõtete järelle. Jumalikele põhimõtetele oled ja täielikult võõras. Sa pead olema koguduses selleks, et kogudusele anda, kogudust teenida, kellelegi õnnistuseks olla. Ainult siis mõistad ja kogudust õieti hinnata, armastada, toetada. Sa ei pea hingamispäevakooli tulema mitte ainult selleks, et saada, vaid ja pead ka ise sinna midagi kaasa tooma. Siis saab hingamispäevakool sulle ja kõigile õnnistuseks. Ei ja siis jää kodu istuma ega ütle: ma saan hingamispäevakoolist väga vähe osa, ma parem jään koju.

Too midagi koosolekule kaasa, õnnistust, palveid, rõõmuist meelt, jüdamlike terwitusi. Ole tõelik Jumala laps, ära ela maailma sarnaselt, et ainult saada ja võtta, vaid lasse end Jumala Waimu läbi mõjutada, kes on walmis kõigile andma. Saanuti anna ka sina.

Walgustaks Jumala tõe meid kõiki, et ükski meist ei ootaks alati ainult teistelt, vaid et me püüaksime ka ise teistele jagada. Seega me ise muutume rõõmsaks ja meie elul on siis kindel eesmärk.

„Andke, siis peab teile antama.“ Luuk. 6, 38. Andmine on Jumalik, aga wõtmine on inimlik.

I. I. Babienko.

Põhimõtted liikuvate piltide tarvitamises

General Konverentzi istungil, 10. märtsil, 1937 a. Washingtonis vastu wõetud otsus. Nõukogu koosnes peale keskjuhatusel ametnike ja osakondade sekretäride veel mitmetest wanadest juhtidest, kõigist Põhja-Ameerika uniooni ametnikest, paljudest kaswatajatest, toimetajatest, arstliku ja noorte töö juhtidest. Pikemate nõuupidamiste ja hoolsa uurimise järelle esitati see wastawa komisjoni poolt nõukogule. Suurt wajadust on tuntud selle otsuse järelle ja seda oodati põldudel; nüüd toob see usaldatawa aluse ja moraalse toe. Kõik töölistes peaksid hoolikalt uurima ja tõsiselt järgima seda wanadele põhimõtetele rajatud otsust. —

S. L. McElhany.

Liikuvate piltide tarvitusele wõtmine moodjas maailmas ja nende lewif on tõstnud koguduses ules raske probleemi. Selle probleemi tõsidus nõuab selget otsust, mis on rajatud meie wanadele põhimõtetele, ja koguduse juhtide julget seisukohawõttu sellel alusel.

Pildid pole mitte seepärast pahad, et nad liiguvad. Liikuv pilt on lihtsalt elaw fotograafiline jaadus. Lubatud filmi tarvitamine teenib kaswatusel, selgitusel andmise ja looduse tutvustamise otsustamiseks. On olemas terawasti lahutatud aluspõhimõtted, mis otsustawad liikuvate piltide tarvitamise lubamise või keelamise, samuti nagu see on maksew lugemise, riietuse ja seltskondliku elu juhtes. Neid põhimõtteid peame tunnustama ja need

kindlasti ühesmeeles vastu võtma. Nad seavad filmi suhtes üles küsimuse, mis on sellega õpetatud, mis on õpetatud, kus on õpetatud ja kelle poolt on õpetatud.

Kõige esiteks on üldine wahel looduse piltide, reaalelu piltide ja dramaatiliste lavastuste wahel. See on piiritlemise põhijoon. Esimestena nimetatud on pildid, ükskõik kas inimeste või taimede elust, sündmustikud ja kohad, — ja mis on lubatud allpool kindlaks määratud reeglitega, mis on kohased kristlastele ja ka koguduse ajutustele.

Selle vastu on lavastatud teaterlikkude sündmustega pilte, mida harilikult mängivad elukutselised näitlejad. Need sündmustikud on ehitatud wale alustele ja neid pilte ei või lubada ega tarwitada koguduses. Ujalugu ja praegune teatri osuford näitab need olevat täiesti vastuolus kõrgete moraali ideaalidega ja wõõrad waimulikule elule. Nende motiivid on rajatud inimlikkudele kirgedele. Need kujutavad ja jügereerivad peenest inimsoo pattu ja kuritegevust — tapmisi, abielurikkumisi, rööwimisi ja muid kurjusi. Nende kujutatud woorused on nõrgad ja sagedasti waled. Ja nende kujutus armastusest teeb ebapuhkats kõige usalduswäärsema ja pühama wahekorra mehe ja naise wahel.

Teaterlikud filmid on hukutawa mõjuga ja järelikult wastuwõetmatud, sest nad juhivad kõrwale meie rahwa mõtted adventpõhimõtetest, samuti nagu teater ja romaanid; sest nad loowad isu erutawatele tegudele, mis leiab rahuldust waid järgnewas kaugemas sammus; sest nad mängivad wastutatamatut mängu inimeste tunnetega. See on halb, sest tunnete ärritus ilma rahustawa järelmõjuta on mahakiskuw iseloomu arendamises. Pildid, mis tunnetega mängides loowad isu sensatsioonide ja üllatuste järele, põhjustawad elama ebatõelise riigis, häwitawad wastutustunde ja toowad tagajärjeks ebakindluse elus.

Kinod on oma asja teinud nõnda populaarseks, et iga päew miljonid jälgivad tähelepanelikult etendusi, mis wõib ainult awaldada mõju kõlbluse madalamale astmele juhtimiseks. Meie usume, et juurel määral on see wastutaw praegusaja mahakiskud moraalis. Siin on tehtud traagiline kahju ja põhjalik wiga. Kui on tarwilik minna mõnikord teatri või kino ruumidesse ewangeelsetele koosolekutele või kuulama mõnd ka Julikku loengut või muusikaalset ettekannet, peame hoiduma nii palju kui võimalik wiibimast säärastes ruumides, mis on pühendatud teaterlikkudele ettekannetele.

Raswatamises õpetatakse meid elama ainult sellele, mis tõeline, reaalne, õige, ja eemale hoidma kõigist, mis wale, kawal ja fantastiline. Kirjanduses oleme selle vastu, mis on ebatõeline ja

eluwõõras. Riietuses oleme maha jätnud näitlejalikkuse, filmatorikawa ja ehtimishimulise. Toiduks meie ei tarwita ebapuhkats ega kahjulikku. Iseloomu arendamises on meid manitsetud maha jätma wäline ja filmakirjalik. Mõndasamuti ka liikuwate piltide suhtes, olgu nad tummad või heli-filmid, peakime kindlasti walima jeda, mis on õige, aus, puhas, armas ja hea, ja otsustama hüüjata kõik, mis on ebatõeline ja ebakõige, mis sisaldab näitlejalikkust ja teesklemist või mis on ebapuhkas ja hukutaw. Kõiki sääraseid pilte peaks hoiatutama tarwitamast koguduses, organisatsioonis, asutustes ja liikmete keskel.

Dramaatilised pildid

Olles selgesti awaldanud need aluspõhimõtted, wõtame kindla seisukoha kõigi dramaatiliste liikuw-piltide vastu. Sääraseid kujutatud sündmustikke, mis loowad muljeid ja mõjutawad elu, ei peaks kasutatama jumalateenistustel ega käima waatamas Jumala rahwas. Seejärest pöördume üleskutsuga kogu koguduse liikmeskonnale, noortele ja wanadele, et nad wõtaksid seisukoha sellel alusel.

Need põhimõtted selgesti awaldanud ja wastuwõtnud filmide walikus, oleme weendunud, et teatawaid liikuw-pilte wõib kasutada ka Jumala töös kasuwatuse, selgituse ja ülewaate andmise mõttes. Et olla abiks neile, kes on wastutawad walimisel, anname siin nõuannete nimekirja, edasi arendades ja kasutades eelpooltoodud põhimõtteid, mille järele liikuw-pilte wõib kasutada meie koguduses, koolides, sanatooriumides või mujal ühenduses meie tööga. Usume, et need aluspõhimõtted, mis siin esile toome, on abiks nõukogudele ja üksikliikmetele otuse tegemisel filmide waliku üle. Jagame filmide nimekirja kahte osja: 1) Wastuwõetawad filmid ja 2) wastuwõetamatud filmid. Seejuures oleme aga arwamisel, et see nimekiri pole mitte lõplik ega täielik, waid on ainult üldjuht walimisel.

Wastuwõetawad filmid:

a) Tööstuslikud pildid. Pildid, mis näitawad tööd wabrikutes, ehitustes, kaewandustes, õli muretsemisel, üldkasulikkudes ettevõtetes, transporti, kaubandust, teadete üleandmist jne.

b) Waated. Pildid rahwaparkeidest, loodusewaated, awastused ja muud sarnased.

c) Retked. Pildid teistest maadest, nende rahwuslikud kombes ja elu. (Wälja arwatud pildid, mis wõiwad olla halwa mõjuga.)

d) Loodus. Pildid metsadest, loomade elust mitmesugustes maa-osalades. Putukate, taimede, kalade, lindude ja koduloomade elu. (Wälja arwatud need, mis sisaldawad pahesid.)

e) Kunst ja teadus. (Wälja arwatud filmid, mis sisaldawad nilbusi.)

f) Uudiste ringwaade ja jookswad päewa-

sündmused. (Wälja arvatud filmid, mis on vastuolus meie nimetatud põhialustega.)

g) Kasvatavad filmid, mis annavad teateid ja õpetavad tõstiasju mingil õppealal.

h) Kohtade waated, mis on seoses ajalooliste sündmustega.

i) Meie keisrkorralduse töö ja tegevus.

W a s t u w õ t m a t u d f i l m i d :

a) Filmid, mis kujutavad Kristust ja Pühast Waimust juhitud mehi.

b) Pildid, mis kujutavad romantilisi armastusi.

c) Filmid, millede siju on vastuolus adventpõhimõtetega, nagu need, mis kujutavad tantsu, kaardimängu, joomist jne.

d) Filmid, mis käsitlevad kuritegevust ja kujutavad roimareid kangelastena.

e) Filmid, mis kujutavad vägivalda ja ebainimlikkust, nagu võitlused jne.

f) Filmid, mis alandavad abielu pühadust, kujutades perekonna lagunemisi, teotades elu wahelordi.

g) Filmid, mis kujutavad öö-elu, joomist, rööwseletskondi.

h) Filmid, mis kujutavad suitssetamist kui seltskonna tegevust.

i) Filmid, mis pillega, peidetud mõjuga või jämeda naljaga alandavad waataja tundeid, religiooni, alawääristavad inimese isikust ja seadustäitwaid võimusi.

j) Filmid teadusliku ja ajaloolise iseloomuga, mis aga moonutavad fakte dramaatilise lawastamisega.

k) Populaarsed ajaloo filmid, mis pööravad teifiti ajaloo sündmused ja segawad tõe, või mis kujutavad meeskust ja werewalamist.

Tervislik elu

Apostel Paulus toonitab nii ihu kui ka waimu terwist.

„Eks teie ei tea, et teie ihu on Püha Waimu tempel, kes teie sees on, keda teie Jumalalt saanud, ja teie ei ole mitte iseenele pärast, sest teie olete kalli hinnaga ostetud, seepärast austage Jumalat oma ihus ja oma waimus, mis on Jumala pärast.“ 1. Kor. 6, 19. 20.

„Eks teie ei tea, et teie Jumala tempel olete, ja et Jumala Waim teie sees elab? Kuid keegi Jumala templi ära rikub, teda tahab Jumal ära rikkuda, sest Jumala tempel on püha, ja see olete teie.“ 1. Kor. 3, 16. 17.

„Eks teie tea, et, kes wõitu jooksewad, need jooksewad küll kõik, aga üks saab jooksmise wõidunani? Jookste nõnda, et teie seda kätte saate. Alga igaüks, kes wõitleb, on kõigis asjus kasiin; nad on küll seepärast kasiinad, et nad saawad kaduwa krooni, aga meie saame hukkaminemata krooni. Seepärast jooksen mina nüüd nõnda, ei mitte kui teadmata asja peale, ma wõitlen nõnda, ei mitte kui see, kes tuult peksab, waid ma sunnin oma ihu ja talitsen seda, et ma muile jutlust ei ütle ja ise ei saa kõlwatumaks.“ 1. Kor. 9, 24—27.

„Seepärast, ehk teie sööte ehk joote ehk mis teie teete, seda tehke kõik Jumala auks.“ 1. Kor. 10, 31.

Jumal lõi inimese oma näo järele ning andis temale keha, meele ja mõistuse. „Ja Jumal waatas kõige selle peale, mis ta oli teinud, ja waata, see oli väga hea“ — 1. Moos. 1, 31. Inimene oli loomisel täielik. Kuid patt tuli esimese inimese läbi maailma ja inimese olemus muutus. Rõõdunemine ja surm tabas inimkeha.

T ä i e l i k u u e n d u s .

Isa ja poeg tegid lunastusplaani, et inimest tulla tagasi endisele seisukorrale. See uuendus ja lunastus peab algama juba siin füüsilises ihus. Meie kuulutus haarab ihu, hinge ja waimu.

„Suhtigem tähelepantu nendele seadustele, mis on õpetatud Jisraele. Jumal andis neile täpse juhatusse kuidas elu korraldada. Ta andis neile teada seadused kehaliseks ja waimseks heaoluks; ja sel tingimisel kui nad neid täidawad said nad töötuse: „Ja Jehoowa tahab sinust ära wõtta kõik haigused.“

„Jumal soovib meile teha wõimlikuks täiusliku seisukorra Kristuse läbi. Jumal kutsub meid walikut tegema õiguse poolt, ühinema taewase korraga, wastu wõtma põhimõtted, mis kutsuwad meis esile taewase oleku. Oma kirjutatud sõnas ja suures loodusearmastuses ta on ilmutanud elu põhialused. Meie kohus on omandada teadmisi neist põhialustest, ja nende järel talitades töötada koos temaga ihu ja hinge terwise uuendamiseks.“

— „Ministry of Healing, lhf. 114. 115.

Jumal walis Jisraeli oma iseäraliseks rahwaks, ja ta soovis nende läbi end ilmutada teistele rahwastele. Ta töötas näidata maailmale selle rahwa suursugusust, kes kardab teda ja peab tema käsustid. Preestrid ja teenistus pühas pai-

Singamispäewal. 31. juulil, on arstliku misjoni p'ew, mille puhul kogudustes loetagu siin olew loeng, lajutatagu kõneks kõnelawa, ühtlasi tarwitatagu „Meie Teg“ nr. 6. awaldatud artikkel „Taimetoidude mitmetälgne kasulikkus“.

gas kuulutasid rahva vajadustest ja näitasid õnd-
juse saamist Messia läbi.

Mitte tähele panemata jättes inimese keha wa-
jadusi ja terwist, Jumal andis Moosesele kui ka
teistele juhtidele Jisraelis niisugused eeskirjad, mi-
da ka tänapäew teadlased tunnustawad väga tähe-
lepanuwäärseteks ja sijurikasteks, wajalikud ter-
wishoiuks ja haiguste rawimiseks.

„Kui sa wõtad dieeti Jehoowa oma Jumala sõ-
na kuulda ja teha, mis õige on tema silma ees,
ja tema käskude poole oma kõrwa pöörata ja kõiki
ta seadusi pidada, siis ei taha mina ei ühteainust
neist tõvedest su peale panna, mis ma olen Egiptu-
se rahwa peale pannud, sest mina olen Jehoowa,
sinu arst.“ 2. Moos. 15, 26.

„Seepärast, et teie wõtate kuulda neidsinaseid
kohutuseadusi ja pidada ja nende järele teha, et
Jehoowa, ju Jumal sulle peab seadust ja heldust,
mis ta sinu wanematele on finnitades töötanud.
Ja Jehoowa tahab sinust ära saata kõik haiguse,
ja ei ühtegi Egiptuse rahwa pahadest tõvedest su
peale panna.“ 5. Moos. 7, 12. 15.

Kõik Jumala looduses allub korrale ja tingi-
musele. „Ma ei taha ühtki neist tõvedest sinu pea-
le panna,“ ja „ma tahan sinust ära saata kõik hai-
guse“ on töötused tingimusi.

„Issand on annud mulle walguse, et kui tä-
napäewa Jisrael alandaks end tema ees ja pu-
hastaks oma hinge templi kõigest halbusest, siis ta
kuuleb nende pahweid parandades haigused ja ai-
dates ära kajutada juhatusi haiguste vastu.“ —
„Tunnist.“, 9, lht. 164.

Juhtides tähelepanu neile seadustele, mis an-
tud Moosesele isikliku terwishoiu juhtes me mär-
gime, et need juhatused on nii üsikasjalised ja tea-
duslikult õiged, et nende täitmise eemaldaks hai-
gused, — muidugi kui neid loogu ühiskond täidaks.
Kõlbeliselt elada, haiged terwetest eraldada, keha
pejedes puhast hoida, roojast kahjulikku toitu mitte
süüa, need on põhinõuded, mis antud Moosesele
rahwa terwishoiuks. Need seadused täpselt täide-
tult kõrvaldaksid ka tänapäewa ühiskondlikud pa-
hed.

Jumal kutsus Jisraeli rahwa wälja Egiptu-
sest, ja töötas teda õnnistada kui oma rahwast. Ju-
mal tahtis nad teha eeskujulikuks maailmale tu-
gewa waimu ja täieliku iseloomu, tarkuse, tugewa
keha, terwise ja pika ea poolest. Kui nad oleksid
neid käskinisi täitnud, siis oleks Jumal olnud aus-
tatud ja tema tundmine lewinenud paganate seas.

Meie rahwa jaoks.

„See kõik on sündinud neile ettetähendamiseks,
aga see on kirjutatud meie manitsuseks kelle peale
maailma ots on tulnud.“ 1. Kor. 10, 11.

Müüd meie päewil Jumal jällegi kutsub ini-
mese walitud rahwaks. See rahwas peab jällegi
olema märgiks maailmale. Jumal tahab pühit-
seda nende ihu, hinge ja waimu, kes saawad taewa-
sesse Raananisje.

Jumal omas suures armus ja tarkuses on il-
mutanud meile teadmised, mis lähewad tarwis ter-
wiislikuks eluks. Ta on selgitanud wahetorra keha
terwise ja waimu selguse wabel.

Terviseuundus ja meie pühitsus

(Kõnekawa)

1. Mida peame taga nõudma, et wõida Issandat
näha? Hebr. 12, 14.

2. Mida haarab pühitsemine? Mõlemad — „ihu
ja waimu“. 2. Kor. 7, 1; 1. Tess. 5 23.

3. Kuidas peame olema elawaks ohwriks. Rom.
12, 1; 1. Kor. 3, 16, 17.

4. Reed, keda kogutakse kodusse, on teinud Suma-
laga töötuse „ohwri“ juures. Saul 50, 5.

„Reed, kes on saanud juhatusi libatoitude, tee ja
kohwi ebaterwiisliku toidu walmistamise pahede kohta,
ja kes on otjustanud teha Jumalaga töötuse ohwri juu-
res, need ei rahulda oma söögijuu toiduga, mis nad
teawad olewat ebaterwiisliku. Jumal nõuab, et taltsu-
takime oma söögijuu ja et harjutakime enesefalgamist
neis asiis, mis ei ole head. See töö peab tehtama tema
rahwa jaoks enne kui ta wõib seista Tema ees kui
täiussele jõudnud rahwas.“ — „Tunnist.“ 9, lht. 153.

5. Kas on terwisesäilitamise küsimus meie suure
tähtsusega? Kas on sellel midagi ühist meie waimu-
liku arenemisega?

„Küsimus, kuidas säilitada terwist, on esmajärgu-
lise tähtsusega.“ „Jumala eesmärk oma lastega on, et

nad peawad kaswama käisea mööduni Kristuses. Et
seda saavutada, selleks peawad nad tarwitama oma
meele-, hinge- ja ihu-jõudu. Nad ei wõi raisata oma
waimu- ja keha-jõudu. Loodusseadustele ei wõi vastu
seista, waid neid peab täitma.“ — Sealsamas lht. 53.

6. Mis on wajakat edasiminemiseks pühitusteel? —
Sõnakulmine, kõndimine walguses. 1. Job. 1, 7; 2.
Peetr. 1, 4.

„Selle kuulutuse kuulutamine peab põhjustama hin-
gede pöörmise ja pühitsemise. On loomulik, et kõnni-
sime walguses, seni kui meil on walgus. Reed, kes üt-
lewad uskuwat terwiseuundust ja siiski töötawad selle
põhimõtete vastu oma igapäewases elus, teewad kabju
oma hingele ja jätawad wale mõju usklikkude ja uskna-
tute meeltele... Meie peame mõistma, et söögijuu orja-
mine on suurim takistus waimu arenemisele ja hinge
pühitsemisele. Waatamata terwiseuunduse tunnusta-
misele meie poolt, paljud sööwad meie seast ebasünnist
toitu. Söögijuu orjamine on suurimaid keha ja waimu
nõrkuse põhjusi, ja põhjustab suuresti enneaegset surma.
Jst, kes otjib waimupuhtust, pidagu meeles, et Kristu-
ses on wägi söögijuu ohjeldada.“ — Sealsamas lht. 154.

KOGUDUSE KORD

Hingamispäevakool

„Hingamispäevakool on kõige väärtuslikum misjonipõld.“ — *Testimonies on Sabbath School Work*, lhk. 29. „Hingamispäevakool, kui ta on õieti korraldatud, on Jumala suurimaid abinõusid tuua hingesid tõe tundmisele.“ *Sealsamas*, lhk. 18. Ametnikud, õpetajad ja iga liige peaksid seepärast koos töötama teiste koguduse osakondadega igas misjonitöö ja hingedevoitmise tegevuses. Samuti iga osakond koguduses peab koos töötama hingamispäevakooliga, et koguduse tööd teha nii mõjukaks kui võimalik.

Hingamispäevakooli ametnikud peaksid olema koguduse liikmed ja valitud üheks aastaks samal viisil ja samal ajal, kui teisedki koguduse ametnikud. Hingamispäevakooli ametnikkude nimed peaksid koostatama järgnevalt:

Eestseisja, eestseisja abi, kirjatoimetaja, kirjatoimetaja abi, alaosakondade juhid (suuremas koguduses), koorijuht (kui vajalik), organist (kui vajalik).

Need ametnikud ja abid ühes koguduse jutlustaja või vanemaga moodustavad nõukogu, kes arutab hingamispäevakooli plaane ja probleeme. Nõukogu peaks kokku tulema, kui võimalik, kord kuus, et uurida plaane hingamispäevakooli edukaks tegevuseks.

Eestseisja. — Hingamispäevakooli eestseisja on kõrgem koguduse ametnik. Ta peaks kohe pärast valimist hakkama plaanitsema kooli korraliku ja mõjurikka tegevuse eest. Nõukogu peaks astuma kokku ja plaanitsema kooli organisatsiooni üle. Osa kohustusi peaks antama eestseisja abile ja kirjatoimetaja abile. Hingamispäevakooli õpetajad valitakse hingamispäevakooli nõukogu poolt. Midagi ei peaks aasta esimesel veerandil jäetama juhuse hooleks või tehtama ilma otsustamata. Need, kes peavad kandma koolis vastutusi, peaks määratama kindlaks üks nädal või enam enne esimest hingamispäeva, et kõigil võiks olla küllaldaselt aega oma tegevuse ettevalmistamiseks. Suuremates koolides võib eestseisjal olla enam kui üks abi. Kui on valitud mitu abi, siis peaks olema määratud igale ühele neist kindlad kohustused. Suuremates koolides valitakse harilikult korrapidajad. Needki peaks valitama kooli nõukogus.

Iga eestseisja peaks tutvuma General Konverentsi poolt antud hingamispäevakooli plaanidega. Temalt oodatakse, et ta kinni peaks nõukogu otsustest kohaliku kooli tegevuses.

Eestseisja hoole all on kõik hingamispäevakooli osakonnad, ja osakondade juhid peaksid

püüdma koos töötada temaga, tuues kõik uued plaanid nõukogu ette, mis puutuvad nende osakonna kava ja tegevust. Nõukogus on eestseisja ka eesistujaks.

Hingamispäevakooli õpetajad valitakse üheks aastaks, kuid nõukogu võib neid ka vajaduse järele ümber valida. Üks või enam tagavaraõpetaja peaks valitama igasse alaosakonda samal ajal, kui valitakse korralised õpetajad. Eestseisja võib määrata neid õpetajaks korralise õpetaja puudumisel.

Kui mõne valitud ametniku või õpetaja lahkumisel tema koht muutub vabaks, siis peab eestseisja kohe kokku kutsuma nõukogu ja vaba koha täitma.

Eestseisja peab olema õpetajate nõukogu tegelik juhataja. Kuna teistel on oma kohustused, kas õppetüki või õpetajate kursuse läbivõtmisel, siis tema peab looma õpetajate koosoleku vastavaks neile kohustustele, mis see hingamispäevakoolis kannab.

Tema peab huvi tundma hingamispäevakooli muusikast, valides laule vastavalt õpitava aine mõttele ja neid, mis loovad vaimuliku ja ühendava meeolu; ta peab olema abiks ka koorijuhile ja organistile, tehes selle osa kavast niisama vaimulikuks kui on piibli õppimine.

Hingamispäevakool omab suure kaalu meie misjonitöös. Enam kui pool annetusist uute põldude avamiseks evangeeliumile on toodud hingamispäevakoolides. Üks eestseisja kohustusi on kaasa töötada misjoni plaanidega, mõjuvalt esitades misjonipõldude vajadusi ja viies kooli eneseohverdusele, selleks üles seades ka vastavad eesmärgid hingamispäevakooli annetustes.

Eestseisja abi. — Eestseisja abi valitakse vastava koha täitmiseks eestseisja äraolekul. Mõnikord kutsutakse teda hingamispäevakooli tegevust juhtima, kuigi juhuslikult, sest peavastutus lasub ikkagi eestseisjal. Erikohustused koolis võiksid siiski olla ka abil, nagu külastajate tähelepanemine, misjoni loengute korraldamine, järevaatamine kas tagavaraõpetajad täidavad oma kohustusi klassides, ja muud kohustused, milles eestseisja vajab abi hingamispäevakooli tegevuse täpseks ja mõjuvaks läbi viimiseks.

Kirjatoimetaja. — Pole võib-olla teist ametit hingamispäevakoolis, kus oleks vaja enam usutavust, täpsust ja peent tunnet, kui just kirjatoimetaja ametis. Peale eestseisja koha ei anna ükski amet hingamispäevakoolides suuremaid võimalusi kasulikuks teenistuseks. Kirjatoimetaja on eestseisja pea-abiks. Ustavuse ja pisi-

asjade tähelepaneku läbi võimaldab ta eestseisjal hoida oma sõrm kogu kooli pulsil.

Kirjatoimetaja kohustusi võiks avaldada kokkuvõttes järgnevalt:

1. Aru anda hingamispäevakooli tegevusest.
2. Õpetajatele välja jagada nende nädalased kohustused ja koguda nende klassi aruanded ja annetused.

3. Alla kirjutada ametnikkude aruande kaardile ja vastu võtta nende annetus.

4. Korras hoida iganädalased misjoniannete aruanded, kolmeteistkümnenäda hingamispäeva annete, sünnipäeva annete ja ka väljaminekute aruanne, kui väljaminekud ei ole arvestatud koguduse eelarvesse.

5. Anda üle koguduse kassapidajale hingamispäevakooli anded.

6. Tellida koguduse misjoni osakonna kirjatoimetaja läbi misjoni aruande lehed ja muud vajalised asjad hingamispäevakoolile.

7. Pidada aruandeid hingamispäevakooli nõukogu istungeist.

Sisse kandes aruandeid vastavasse aruannete raamatusse ta peab olema kindel, et kõik rahalised aruanded ühtuaksid koguduse kassapidaja omadega, nii et koguduse kassapidaja poolt liidu kassapidajale üle antud ja hingamispäevakooli kirjatoimetaja poolt sisemisjoni osakonna juhatajale üle antud aruanded täpselt ühtuaksid.

Vajalikul äraolekul peab kirjatoimetaja alati andma valmis kirjutatud aruande ja teated abi kätte, et tegevus toimuks ka tema puudumisel niisama hästi.

Hingamispäevakooli anded. — Kõik hingamispäevakooli anded annab kirjatoimetaja üle koguduse kassapidajale. Saadud annete üle peab kirjatoimetaja täpse aruande.

Fondide raha peab antama asimesel võimalikul juhtumil üle koguduse kassapidajale, et vältida juhuslikku kaotust. Kui koduosakonna annetused tulevad sisse veerandi lõpul, siis arvatagu nad kooli annetuste juure. Hoolikus peab olema kolmeteistkümnenäda hingamispäeva annetuste arvestamisel, kirjutades need eraldi kahe-teistkümne hingamispäeva annetustest.

Väljaminekute raha. — Palju koole koguvad annetusi teatud aja järele hingamispäevakooli väljaminekute katteks. Kõik säärane raha peab olema ka kirjutatud aruannetes ja hoitud eraldi misjoniannetustest; seda raha võib tarvitada hingamispäevakooli ametnikkude loal ainult hingamispäevakooli väljaminekuteks.

See raha antakse üle koguduse kassapidajale, kes hoiab selle eraldi. Mõningas koguduses on hingamispäevakooli väljaminekud arvestatud koguduse eelarves, kus arved on esitatud hingamispäevakooli ametnikkudelt.

Kirjatoimetaja abi. — Kirjatoimetaja äraolekul tegutseb abi. Ta peab olema kohal hingamispäevakoolis ja valmis kaasa aitama seal, kus seda eestseisja või kirjatoimetaja vajavad.

Juhuslikult võib ka nõuda abilt teha märkmeid ja kirjutada aruanne. Tema ise peab siis ette lugema oma aruande järgneval hingamispäeval.

Kui soovitakse, võib abi olla kirjutajaks õpetajate koosolekul ja anda aru kirjatoimetajale tegevusest, otsustest või soovidest, mis protokollitakse.

Veerandi aruanne. — See aruanne peab koostatama kohe pärast viimast hingamispäeva veerandis ja saadetama nii pea kui võimalik liidu sisemisjoni osakonda. See loetakse ette esimesel hingamispäeval uues veerandis ja seda võib lugeda ka koguduse veerandi koosolekul, kui soovitakse. Kirjatoimetaja koostab aruande kahes eksemplaris, millest ärakiri jääb kohalikule hingamispäevakoolile.

Koorijuht. — Suuremates hingamispäevakoolides määratakse harilikult ka koorijuht, kelle ülesanne on juhatada kooli muusikat. Tema peab nõu eestseisjaga selle osa korraliku täitmise üle igal hingamispäeval. Mõningates suuremates koolides valitakse ka abi.

Ainult säärast muusikat valitagu, mis austab Jumalat. Lauljate koosseis peaks valitama niisama hoolsalt kui hingamispäevakooli ametnikud ja neid mõõdetama sellesama mõõdupuuga.

Surma läbi lahkunud

8. mail Võltsimaal surnus jäävale unele noor naine võitleja *Leida Tammal* 17 aasta vanuses. Tema lahkus looviga veel kord igavikus noor olla.

Walga kogudus kaotas surma läbi oma ustava kaasvõitleja *Katrina Burga*; surni 12. mail. Kadunu on mõeldnud adventrahva ridades 25 aastat. Puhka jeni kui tuleb sinule ülestõusmise-hommil! D. J.

Warajas es lahkus surma läbi 10. juulil Nõmme koguduse liige *õ. L. Mikisto*.

Aprilli kuus läks surmas puhkama Tallinna 3. koguduse liige *v. A. Wiitbaum*, kes olnud usus kaua aega.

Teadaanne

Mõnesuguste arusaamatuste ärahoidmiseks teatame, et w. Karl Annif ei ole juba aastaid enam meie kirjandus-evangelist.

Kirjanduslao jubatus.

Wõrdlused.

Wõrdlemine on üks fergemaid ja lihtsamaid illustreerimise wiise. Seda wiisi peaks fagedasti tarwitatama ning näidatama, millele farnaneb õpetatav asi wõi oluford. Näiteks kui õppetükk räägib patu iseloomust ja selle tulemustest, siis ei ole küllalt, kui ütleme, et patt on kole ja et ta kindlasti toob kohutawad tagajärjed. Kui aga ütleme, millele patt farnaneb, siis see tõsiasi faab palju selgemaks. Patt on kui ohakad, mis lammatawad head taimed ja rikuwad põllu; ta on kui tuli, mis põletab maja; ta on kui lahtipääsnud taltfutamata hobune, kes jookseb minema; kui wedur, mis jooksnud wälja roobastest; ta on kui haigus, mida üksi ei suuda parandada; ta on see mürk, mis surmab ihu. Need nimetatud näited toowad meele weel palju teisi, mida wõib tarwitada illustreerides patu loomust ja tagajärgi. Need näited ilmutawad ka ühtlasi seda printsiipi, mis peab olema juhtiw sõrdluste tegemisel.

Jutustatav lugu peaks olema lihtne ning sellest wõetaw sõrdlus illustreeritawa punkti kohta peaks paistma selgesti. Pikk lugu wõib õpilaste meeled liig kaugele eemale õppetükist, nii et see lugu tõuseb ise rohkem esile kui õppetükis õpetatav aine. Sündmus ei peaks jutustatama niisuguses pikkuses, et ta laseks kuulajatel täiesti unustada selle otstarbe, milleks neid jutustatakse. Hoiduge üleskõhutawatest jutustustest, mis panewad mõtted rändama aladele wäljaspool õppetükki.

Jutustage tõestisündinud lugusid. Need on alati kõige paremad ning iga laps kuulab paremini tõelist sündmust, kui midagi muud. Igauks, kes jutustab, peaks oma pildi andma edasi nii elawalt kui wõimalik; seda faab kõige paremini teha, kui kirjeldatakse hästi teatawa sündmuse üksikasju ning tõde sealjuures ei ohwerdata. Mõned õpetajad saawad aga oma loo jutustamisel nii waimustatuks, et see jutustatav sündmus kaotab oma tõenäolisuse.

Tähelepanelik õpetaja peaks olema alati walwel, et leida häid jutustusi ning sündmusi ja koguma neid eesmärgiga, et õpetada piibli tõdesid. Ta peaks leidma jutustusi, mis illustreeriwad wastuseid palwetele, sõnakulmist, julgust ning mis näitawad iseloomu õilsust. Sellised jutustused on alati abirikfad. Soia niisugust materjali käepärast, et wõid seda siis wajaduse korral tarwitada õppetüki jaoks.

Ajaloolised illustratsioonid.

Õppetüki selgitamiseks on tihti wajalikud ajaloolised piltiselgitudused, mis on seoses piibli sündmustega. Kui õppetükk käsitab näiteks meie On-

nistegija rääkimist Samaaria naisega Jakobi kaewu juures, siis on siin wajalik ajalooline wihe sellele oluforrale, mis walitses juutide ja samaarlaste wahel. Miks ei käinud juudid läbi samaaria rahwaga? See oleks tõesti rumal klass, kus keegi ei küsi seda küsimust; ja õpetaja peaks olema ka wõimeline sellele küsimusele wastama. Piibliku ajaloo tundmine aitab õpetajal seda teha.

Õpetajal peaks olema teatud määrat teadmist piiblis räägitud rahwaste wiisidest ja kommetest. On wäga wajalik teada aja jagamist tolles wanal ajal; nende majade ehitusstiili; nende wiisi riietamises; nende elukombeid; nende terwitamisi; nende reisirimise wiise; nende kaale ja mõõte; nende põlharimist ja karjapidamist ning weel palju muud kombeid, mis olid ühenduses nende igapäewase eluga. Kuidas wõiks õpetaja, kui ta oleks neis asjus täiesti teadmata, õieti illustreerida näiteks Jeesuse sündimist. Kuidas mõistame seda, et Raab lastis salakuulajad afnast läbi ja müüri wõõda alla, ja samasugust sündmust ka Pauluse juures. Miks nimetatakse nii mitmel korral majakatusi. Kuidas seletame halwatud mehe katusest läbilaskmist Jeesuse juure. Kuidas mõistame seda, et Johannes lastis Jeesuse rinnale õhtusöömaaja ajal. Millisel päewaajal löödi Jeesus risti. Miks oli kombeks jalgade pesimine, enne kui astuti majja. Kuidas mõistame seda ütlust, et Paulus oli õpetatud Kamalieli jalgade ees. Need ja lugemata hulk muud küsimusi wõidakse wastata, kui omatakse teatud määrat teadmisi piibli wiisidest ja kommetest.

Illustratsioonid peab jutustatama lihtsas keeles. Ei pea unustatama, et paljud sõnad, mis on tuntud täiskaswanutele, on wõõrad lastele. Sellest ongi tingitud tähtsus walida sõnu, millega kirjeldatakse sündmust wõi oluforda. Lastele meeli ei peaks kistama laiali, pannes neid mõtlema wõ-

Ilmus trükis

meie liidu väljaandel ravimtaimede kasutamise käsiraamat

Kodumaa ravimtaimed,

koostanud J. Lääts, — 163 lehekülge, 290 ja 190 senti.

See raamat on täielikum, mis seni üldse Eestis ilmunud, sisaldab teaduslikus käsitluses 159 ravimtaime, nendest 100 ühes piltidega.

Soovitame seda raamatut kõigile. Kogudused saawad protsendid tellides oma kirjan-duskapi kaudu.

ne õpetajast öeldud raste sõna tähenduse üle. Illustreerimisel tarvitataw sündmus või oluford peaks omama ühiseid jooni täpeltidega, mida õppetükis käsitatakse. Kohandamine on väga tähtis. Kui illustratsiooni ja illustreeritava asja vahel on olemas ainult väike sarnasus, või pole sedagi, siis pole illustratsiooniga saadud mingit kasu. Sarnasus illustratsiooni kui ka sellega walgustatava punkti vahel peaks olema täiesti tuntatav.

Illustratsioonid peavad olema väärivad.

Illustratsioonid ei pea olema arusaamatud ega ka naljakad. Õpetaja, kes tarvitab humoorilisi piltjelgusi, võib olla küll populaarne oma klassile, kuid tema waimulik mõju nõrgeneb, sest tema õpilased õpivad naljatama pühade asjade üle. Sün-gamispäewakooli õhklond peab olema küll rõõmurikas, kuid ei ole wajalik, et selle saawutamiseks peab wõimima õppetükki arusaamatuid või nalja ja sünnitawaid piltjelgusi.

Õiduge mittekohastest illustratsioonidest.

Keegi noor õpetaja tahtis kord selgitada Jumala armastust, wõttes seejuures näiteks maa-pealsete wanemate armastuse oma laste vastu, mida nad avaldawat headuses ja hoolitsemises. Kui aga õpetajal tuli järsku meele, et ta ei tea midagi nende laste wanematest, kes istuwad tema ees, siis loobus ta selle näite tarwitamisest. Sil-jem see õpetaja sai teada, et kaks tema lastest olid jäetud maha oma isadest. Sellest läbielust näe-

me, et õpetaja ei pea üksnes uurima oma õppe-tükki, waid peab ka tundma neid õpilasi, keda ta õpetab. Lapse koduse elu ja olude tundmine on õpetajale suure edu teguriks; ja mittekohane illus-tratsioon on palju pahem kui selle täielik puudu-mine.

Illustratsioonid peavad olema tabawad ja lühikesed.

Piltjelgitus peab olema lühike aga selge. Neid peab tarwitatama nõnda, nagu tellinguid tarwi-tatakse ehituse juures; neid ei seata üles mitte roh-kem kui wajalik; ja kui ehitus on walmis, siis muidugi loodetakse, et ta seisab ilma tellinguteta. Samuti peab tarwitama ka illustratsioone, mis ai-tawad ehitada ideesid mõtetesse. Illustratsioone kui tellinguid peab tarwitatama ainult sel määral, mil määral nende abi on wajalik, ja kui nende eesmärk on saawutatud, siis wõiwad nad meelest kaduda.

Õidige mõjuwamad illustratsioonid.

Õpetajate elud peaffid moodustama kõige ween-wamad illustratsioonid, mis tunnistawat ewan-geeliumi wäest. On kasuta rääkida usust, julgus-est ja lootusest Jumalasse, kui meie elu kestwalt tunnistab uskmatuset, julgusetust ja meie siida-mes leidumast pimedusest. Kuidas saame Kris-tust esitada teistele kui patuste lunastajat, il-ma et Ta on jeda esiteks meile! Noored ja lapsed on terased tähelepanejad, ning tihti nad hakkawat kahtlema usuasjade tõelikkuses, kui näewad nende kindlusetust ja sijemist wastuolu, kes end tunnistawat Jumala teenijateks.

Piibliuurimine

Õelate nuhtlus

(S. N. — 2. Peetr. 2, 9.)

1. S. N. — 2. Peetr. 2, 9. Jumalakartmatuid ei nuhelda weel praegu põrgutulega, waid neid hoitakse nuhtluse päewaks. (Siob 21, 29 — 32.)

2. S. N. — Mark. 9, 43 — 48. Kui ülekohтусed lähewad põrgutulle, siis nad lähewad sinna elatwana, kogu ihuga, kabe jalaga, kabe käega, kabe silmaga. (Sln. 19, 20; Mat. 5, 20.)

3. S. N. — Sln. 21, 8. Ülekohтусete heitmine tulejärke on teine surm. Neid ei heideta tulejärke enne kui saawad teise elu teises ülestõusmises tubande aasta lõpul. (Sln. 20.)

4. S. N. — Mat. 13, 40 — 42. Jeesus ütleb, et ülekohтусed heidetakse tulejärke „selleinase maailma lõ-petuksel.“ Mat. 25, 31 — 41. Jeesus õpetab selgesti, et jumalakartmatud ei lähe tulle enne kui wiimasel päe-wal, kui Jeesus tuleb ja kõik rahwas jagatakse kätte

klassi — üks tema paremale ja teine tema wajakule käele.

5. S. N. — Sln. 20, 7—9. Põrgut kui niisugust praegu ei ole olemas, kuid see maa muutub tulejärkeks 1000 aasta lõpul s. o. suurel kohtupäewal.

6. S. N. — Sak. 14, 12. Kui jumalakartmatud üles aratatakse tubande aasta lõpul, siis nad tõusewad ihulikus kujus ja lähewad piirama pühade linna, mis siis on asunud maa peale. Siis Jumal lasseb sadada nende peale tulemere, neid karistatakse nende tegusid mõöda. See tuli häwitab nende olemasolu. Sln. 20, 9.

7. S. N. Jees. 34, 9, 10. Maa sulab tulejärkeks. Patt ja patused häwitatakse. Siis Jumal loob maa uueks. 2. Peetr. 3, 10, 13. Kuna see tulejärke või põrgutule ase saab tehtud uueks maaks, siis on kindel tõsiasi, et jumalakartmatud ei wõi ega saa põleda igawesti igaweseks ajaks.

8. S. N. — Junda 7. Igawene tuli, millesse heidetakse ülekohтусed, on see tulejärke. See aga ei tähenda (Mat. 25, 41.), et see tuli saab põlema igawesti, waid

See tuli põletab nad ära igaveseks. Selleks on meil näide igavesest tulest Soodonia ja Komorra hävitamises.

9. S. R. — Jer. 17, 27. Ütlus, et ülekõhtused saavad minema põrgutulle, mis iialgi ei kustu, ei tähenda seda, et see tuli saab põlema igavesti, vaid et tuli ei saa kustutatud enne kui hävitus on teostunud, niisama nagu ei pidanud saama kustutada seda tuld, mis hävitas Jerusalemma. (2. Mõa 36, 19—21.) — Kustutatamatu tuli ja surematu uss, millest Jeesus rääkis (Mark. 9, 43.—48.), näitab Sünni orule. (Jes. 66, 24.) Nimetatud org oli Jerusalemma ligi; sinna heideti igasugused raiped ja kolud. Loomad söödi ussidest, samuti tuli immitses alatafa. Seal kestis alatafa hävitus. Nime on see koht saanud kreeka keelest — gehenna s. o. tulejärve ehk põrgutuli. Jeesus võttis sellest orust võrdluse viimse aja põrgutulele ehk tulejärvele. (Mk. 20.) Kustutatamatu tuli ja surematu uss on sümbool igavesele hukkamisele, aga mitte sümbool igavesele piinale.

10. S. R. — Mat. 4, 1—3. Jumalakartmatud hävitatakse — ihu ja hing. (Mat. 10, 28.)

11. S. R. — Joh. 3, 16. Need võivad saada igavese elu, kes austavad ja kuulavad Jeesuse sõna.

Põrgu

(P. — 1. Kor. 15, 55.)

Sõna põrgu tarvitatakse Piiblis 55 korda ja tuleb neljast kreeka ja heebreakeelsest sõnast kolme erisuguse tähendusega. Vanas Testamendis 31 kohas vastab sellele sõnale heebreakeelne sõna *sheol*, ja Uues Testamendis 11 kohas kreeka keelne sõna *hades*. *Sheol* ja *hades* tähendavad ühte ja sama. (Võrdle: Laul. 16, 10; Ap. t. 2, 31.)

1. P. — 1. Kor. 15, 55. Mõnikord sõna *hades* on tõlgitud sõnaga *haud*. *Hades* ja *sheoli* tähendus on *haud*. Teiskord on sõna põrgu tuletatud kreeka sõnast *tartarus*. (2. Pet. 2, 4.), mis tähendab pimedat paika. Selles kirjakohas tähendab pime paik seda maailma, kuhu heideti saatana ühes tema inglitega. (Mk. 12, 9.) 12 korda tulotub Uues Testamendis sõna põrgu kreeka sõnast *gehenna*, millega on tähistatud tulejärve, mis tuleb 1000. aasta lõpul. (Mk. 20.) Pole piiblis kohta, kus põrgu tähendaks tulejärve, mis põleb praegu või kus ülekõhtused saavad põlema igavesti.

2. P. — Mk. 14, 9—11. Sõnakulmatuteft kõneleakse siin kui neist, kellel ei saa olema rahu ööl ega päeval. See näitab ajale, millal on seitse viimist nuhtlust enne Kristuse teist tulekut. Nende põlemise suits ei tähenda, et nad põleksid igavesti, vaid et nad saavad ära põletatud igaveseks. (Võrdle Mk. 19, 3; Mk. 18, 8, 21.)

3. P. — 1. Sam. 28, 2. Sõna *igavene* tarvitatakse Piiblis vahel ka harilikku eluea kohta. 2. Moos. 21, 1—6; 1. Saam. 1, 22, 28; 1. Moos. 44, 32; 1. Mõa 28, 4.

4. P. — Joona 2, 7. Sõna *igavene* tarvitatakse siin ka kolme ööpäeva kohta, millal Joona oli kala kõhus. Riivis sõna igavene tähendab piiratud kui ka piiramatud kestvus.

5. P. — Jes. 18, 4. Karistus patu eest pole mitte igavene elu igaveses piinas, vaid surm — teine surm, mis kestab igavesti. Roma 6, 23; Mk. 21, 8. Seega ülekõhtuste karistus — surm kestab niisama nagu õigete elu s. o. igavesti. Õiged saavad igavese elu, ja ülekõhtused saavad igavese surma, mis ongi igavene karistus, millest juttu Mat. 25, 46.

6. P. — 2. Tes. 1, 7—9. Hävitamine tähendab karistust, seega hävitamine tähendab igavest nuhtlust.

7. P. — Laul 37, 9, 10. Ei ole ega saa olla sellist asja nagu igavesti põlev põrgu, sest saab tulema aeg, millal ülekõhtuseid ei ole enam hoopis ega ole ka enam kufagil nende aset. — Lugu Laatsaruselt Abrahami süles (Laul 16, 19—31.) pole Jeesuse poolt jutustatud mitte selleks, et näidata, mis juhtub inimesega pärast surma, kuna enne, kui ta seda märkis, ütles ta selge sõnaga, et ülekõhtused saavad hävitatud maailma lõpul (Mat. 13, 40—42) ja igaviks saab valga tema teisel tulekul (Mat. 16, 27).

8. P. — Jes. 47, 14. Kui ülekõhtustega on tehtud lõpp, siis on põrgus nii vähe tuld, et inimene ei saa käsiga joendada. — Mis saab siis ülekõhtustega? Piibel ütleb 15 kohas, et nad surevad, mis tähendab, et neis lakkab elu; 12 kohas ütleb, et saavad hukka, mis tähendab, et nad saavad olematuks, kaotavad olemasolu; 13 kohas öeldakse, et nad saavad hävitatud; 5 kohas öeldakse, et tuli sööb nad ära.

9. P. — Mk. 5, 13. Jumal omandab kord puhta maailmkonna, waba patustest ja patust.

Kus on surnud

(S. — Jõg. 12, 7.)

1. S. — Jõg. 12, 7. Surma puhul läheb võrm mulla aga waim Jumala juure, kes teda on annud. See waim, mis tagasi läheb Jumala juure, pole mitte mingisugune olemus, kes on võimeline teadlikku elu elama eraldatud kehast, vaid see on eluõhk (Jes. 2, 26), mille Jumal andis inimesele, et teha teda elavaks, teadivõimiliseks isiksuseks. 1. Moos. 2, 7. Surma puhul see elu läheb Issanda kätte hoivule kuni ülestõusmiseni.

2. S. — Ap. t. 2, 34. Tubat aastat pärast Taaveti surma Petrus ütleb, et Taavet pole taewas. See kinnitab, et õiged ei lähe kohe pärast surma taewasse.

3. S. — Laul 17, 15. Taavet loodab saawat taewasse, kui ta ärkab surmusest ülestõusmishommikul Issanda Jeesuse Kristuse tulemisel.

4. S. — 1. Tes. 4, 16, 17. Õiged ei lähe taewasse enne Kristuse tulemist viimisel päeval. 1. Tes. 2, 19; Joh. 14, 3. Võib elu pärast surma oleneb ülestõusmisest. (Järgneb.)

Wäljaandja: S. P. Adw. K. Eesti Liit. Toimetaja ja talitus: Merepuiestee 14-a. Tallinn.

Wastutaw toimetaja: M. Bärengrub. Abitoimetaja: S. Pilt.

Tellimishind: Üksiknumber 15 senti, poolaastas 75 senti, aastas 150 senti. Posti jooksew artwe 192.

„Kiirtrükk“, Tallinn, Riiutli 4. 1937.

Hind 15 senti.